

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00724/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **В.Н.** из Ковина, **[REDACTED]**, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00228/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011. године, донео је

О Д Л У К У

ПРИГОВОР **В.Н.** из Ковина **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00228/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00228/2010-01 од 14.06.2010. године, **В.Н.**, који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 110 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, **В.Н.** поднео је дана 26.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену

јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 09.11.2010. године изјавио је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства

У том смислу навео је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакао је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, као и повреду начела правне сигурности и начела забране дискриминације.

Навео је, надаље, да је постигао задовољавајући ниво стручности, односно да није имао укинutih одлука знатно изнад просека суда.

Предложио је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке, те да се одлучи о његовој пријави.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допуна Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 01.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору В.Н. , указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио, између осталог, да је судија од 1978. године, да је 12 година обављао дужност председника суда, да је поступао у великом броју материја, те да је имао јако мали број укинutih одлука, из којих разлога сматра да у његовом случају има места примени одредбе чл. 13 ст. 3 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, који су били у примени приликом доношења оспорене одлуке.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе у списима, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке, између осталог наведено је да подносилац приговора није остварио задовољавајући квалитет рада, јер је у 2006. години имао од укупно 7 одлука разматраних по жалбама 2 укинуте или 28,57%, у 2007. години имао је у „П“ предметима од укупно 9 ожалбених одлука 2 укинуте или 22,22%, а у „И“

предметима од 25 ожалбених одлука укинута је њих 8 или 32% и у 2008. години имао је од 15 ожалбених одлука у „К“ предметима 5 укинутих или 33,33%. Такође, наведено је и да подносилац приговора није дао приоритет решавању старих предмета, односно у 2006. години имао је на почетку године 1 стари радни спор и 8 „И“ предмета, а на крају 6 старих радних спорова и 6 старих „И“ предмета, на почетку 2007. имао је 10 старих „К“ предмета и 6 старих „П“ предмета, а на крају године 13 старих „К“ предмета и 2 стара „П“ предмета, док је на крају 2008. годину имао 13 старих „К“ предмета.

Из извештаја о раду Општинског суда у Ковину и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години имао је укупно у раду 2193 предмета од којих је решио 1777, а од укупно 563 мериторно решених предмета, 28 је разматрано по жалбама, од којих су 22 одлуке потврђене и 6 одлука укинута, што износи 21,43% посматрано у односу на број размотрених жалби, односно у П. материји од 7 ожалбених одлука имао је 5 потврђених или 71,43% и две укинута или 28,57%.

На почетку је имао 25 старих предмета у свим материјама, решио је 56 и на крају је остало 18 старих предмета, од тога на почетку године један радни спор, решио је 22, остало је 6 радних спорова. На почетку имао је 8 старих „И“ предмета, решио је 9 и остало му је на крају године 6 „И“ старих предмета.

Испуњеност норме износила је 152,05%.

У 2007. години имао је укупно у раду 726 предмета од којих је решио 534, а од укупно 500 мериторно решених предмета, њих 36 је разматрано по жалбама, од којих су потврђене 24 одлуке, преиначене су две, а укинута 10 одлука. Однос укинутих одлука према броју одлука разматраних по жалбама, износи 27,77%. Од 9 ожалбених одлука у П. материји 6 је потврђено што је 66,67%, 2 укинута или 22,22% и једна преиначена одлука или 11,11%. Од 25 ожалбених И. предмета, потврђено је 17 или 68%, укинута 8 или 32%.

На почетку укупно у свим материјама имао је 22 старих предмета, решио је 50 и на крају је остало 15 старих предмета. На почетку имао је 10 „К“ предмета, на крају 13 старих „К“ предмета. На почетку године је имао 6 старих „П“, решио 14 и остало му је 2 „П“ предмета.

Испуњеност норме износила је 232,39%.

У 2008. години имао је укупно 642 предмета у раду, решио је њих 453, 28 предмета је разматрано по жалбама, од чега је потврђена 21 одлука, 2 су преиначене и 5 је укинута. Однос укинутих одлука према броју одлука разматраних по жалбама износи 17,86%, од 15 ожалбених одлука у К. материји 8 је потврђено или 53,33%, 5 одлука укинутих или 33,33% и 2 преиначене или 13,33%.

На почетку године имао је 14 старих предмета, у свим материјама, решио је 13 и остало је 12 старих предмета. На почетку године имао је 13 „К“ старих предмета, решио је 13 и остало је 11 нерешених старих „К“ предмета.

Испуњеност норме износила је 147,34%.

Имајући у виду одлуке донете на нивоу суда које су биле разматране по жалбама, Високи савет судства је нашао да је у 2006. години укинута 17,61% одлука, у 2007. укинута је 19,39% одлука и у 2008. укинута је 12,93% одлука.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда, у којем је обављао дужност, у посматраном периоду, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, утврђено је да је у 2006. години подносилац приговора имао 21,43% укинутих одлука, на супрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 17,61%, потом, да је у 2007. години имао 27,77%, а суд 19,39% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора је имао 17,86%, а суд 12,93% укинутих одлука.

На основу наведеног Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов наведеном одредбом члана 5. Правила, јер није имао мањи проценат укинутих одлука од процента укинутих одлука у суду у којем је обављао дужност.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, а имајући у виду да је исти не само испунио већ и премашио прописану оријентациону норму, која је у 2006. години износила 152,05%, у 2007. години 232,39% и у 2008. години 147,34%, те да ни у једној од посматраних година није прекорачио рок од 30 дана од дана пресуђења за израду одлука, Високи савет судства је нашао и да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности испуњени.

Осим тога, Високи савет судства налази да је подносилац приговора у погледу алтернативно наведеног услова из члана 6. Правила, односно броја нерешених старих предмета, посматрајући све предмете у раду, у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета, постигао је боље резултате од просека суда у којем је радио. Односно, у свакој години укупан број старих предмета, и по материјама решавао је у довољном броју те није имао груба одступања у односу на број предмета у раду.

Међутим, испуњеност критеријума оспособљености за вршење судијске дужности није само по себи довољно за уважавање приговора подносиоца приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узевши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Уставни суд је у Одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Следствено наведеном, Високог савета судства налази да **В.Н.** не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега је на основу члана 29. Правила донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**